

Kdo je Ing. Václava Domšová

Eva Svobodová

Paní inženýrko,
po krajských volbách na podzim roku 2008 jste se stala členkou Zastupitelstva Královéhradeckého kraje a zároveň předsedkyní výboru pro kulturu a památkovou péči.

Mohla byste nám sdělit, co všechno obnášejí tyto dvě funkce a jak se liší od Vašeho senátorského působení v předchozím období?

Zvolení do krajského zastupitelstva bylo pro mne milým překvapením a přidělení funkce předsedkyně výboru pro kulturu a památkovou péči ještě větším. Musím jednoznačně říci, že nová práce mne velmi zajímá a baví, po senátorském křesle se mi skutečně nestýská. Obě funkce mají společnou rovinu v možnostech věci tzv. postrkovat, pomáhat jim na svět. Ale v tom krajském měřítku jsou to věci konkrétnější, uchopitelné a snáze realizovatelné, bez velkých politických tlaků.

Co jste si stanovila jako prioritu v oblasti kultury a památkové péče pro současné volební období?

Mé priority musí být v souladu se záměry celého vedení kraje, a proto je mi potěšením "pomáhat na svět" např. úžasnému projektu Granátové jablko, spočívajícím v revitalizaci hospitalu na Kuksu vč. přilehlého okolí, ale i množství dalších "drobnějších", ale lokálně neméně významných projektů, akcí i aktivit. Celý Královéhradecký kraj je skutečně velice kulturní krajinou s množstvím historických památek, ale i šikovných lidí - umělců, výtvarníků, herců a ochotníků, muzikantů i organizátorů různých festivalů, symposií a kulturních akcí vůbec apod. Kraj se snaží tyto aktivity podporovat finančně zejména prostřednictvím grantové politiky, ale, bohužel, peněz není a asi nebude nikdy dost.

Jaký má nebo bude mít vliv ekonomická krize na kulturu v kraji? Dají se dopady předvídat a třeba jim i předcházet?

Současná doba nám moc nepřeje, šetřit se bude muset letos a zejména příští rok na všech úrovních a já se moc bojím, aby to nepostihlo právě oblast kultury. Mým přáním je, abychom "ustáli" rozpočet v naší kapitole alespoň na letošní úrovni. Všechny naše příspěvkové organizace (je jich 10 a patří mezi ně i Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové) hospodaří tzv. "nadoraz", na velké investice to určitě nebude. Přitom volné prostředky by byly v současné době tolik potřeba, např. na kofinancování při čerpání evropských fondů apod.

Do oblasti kultury patří i knihovny, měla jste čas některou z nich navštívit?

Jistě, ke knihovnám mám velice blízký vztah už od mládí, vždycky jsem ráda četla, dokonce i tzv. povinnou četbu. Nesmírně si vážím všech obětavých knihovníků v malých obcích (ukázkovým příkladem je např. knihovna v Mokřém) a vnímám i nezastupitelnou úlohu městských knihoven s funkcí regionální podpory menších knihoven formou výměnného fondu. I tuto aktivitu podporuje kraj a je to moc dobře. Dnes není knihovna jen místem, kde se půjčují knihy, ale je zde veřejný internet, získávají se tu informace, pořádají se tu různé semináře a kulturně-společenské akce, setkávají se tu lidé, a to je důležité. Nezastupitelný je ale pochopitelně lidský faktor, přístup samotného knihovníka, a ten je dán jeho lidskými kvalitami, obětavostí, komunikativností ...

Na Vašich stránkách (<http://www.domsova.cz>) jsem se v názorech občanů dočetla, že jste nezapomněla na svoji původní profesi. Můžete nám sdělit, jaký obor zemědělského inženýrství jste vystudovala a kde? Na co Vás škola připravila, a na co vůbec ne? A jak daleko je od zemědělství ke

kultuře?

Vystudovala jsem Vysokou zemědělskou školu v Praze. Díky politické skvrně na kádru (otce po roce 1968 vyloučili ze strany) jsem nemohla studovat to, co bych chtěla, tak to prostě tehdy chodilo. Ale svého zemědělského vzdělání nelituji, tato a předtím i střední škola z nás vychovala velice flexibilní osoby a já se setkávám se svými spolužáky ledaskde (málokdy však v zemědělství). I já jsem zemědělskou praxi vykonávala jen velmi krátce. Kultura a zemědělství mají k sobě skutečně relativně daleko. Ale např. i díky zemědělcům a lesníkům máme pravidelně obdělávanou a udržovanou tzv. kulturní krajinu, a ne žádný "bodlákov". Vidět koně či spokojené stádo krav na pastvině, i to je zážitek! A navíc obrovská tradice, která také spadá do oblasti kultury. V mém případě je kultura doslova srdeční záležitostí, která mi byla vštěpována výchovou i příkladem rodičů od útlého dětství. Jsem jim za to moc vděčná.

A můžete nám na závěr prozradit, co právě čtete?

Václav Cílek - Krajiny vnitřní a vnější. Velmi zajímavá kniha, doporučuji! A také Face2Face - na stará kolena se učím anglicky.

Děkuji za rozhovor i za zaslání stručného životopisu:

Narodila jsem se v roce 1957, dětství jsem prožila na Vysočině - ve Světlé nad Sázavou, kde dodnes žije i moje 82letá maminka. Vystudovala jsem VŠZ v Praze, odstěhovala se do Deštného v Orlických horách, kde po krátké zemědělské praxi a mateřské dovolené jsem pracovala nejprve jako tajemnice OÚ v Deštném v O.h. a později jako starostka obce. V roce 2002 jsem byla zvolena do Senátu Parlamentu ČR, kde jsem se věnovala zejména problematice venkova. Čtrnáct let (1994-2008) jsem stála v čele dobrovolného svazku obcí Region Orlické hory, mezi jehož úspěšné projekty patří např. Kačenčina pohádková říše, Udržované lyžařské trasy po Orlických horách, Cyklobusy do Orl. hor a další. Na podzim loňského roku jsem byla zvolena za SNK ED členkou Zastupitelstva Královéhradeckého kraje a v rámci koaličních dohod jsem se stala uvolněnou předsedkyní výboru pro kulturu a památkovou péči, ale např. i předsedkyní dozorcí rady ZOO Dvůr Králové nad Labem.

Mám dvě dcery, které mi zrovna letos vylétají z rodného hnízda: Kateřina dokončila Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni a Magdaléna končí Pedagogickou fakultu Univerzity v Hradci Králové.

Záliby: kultura, příroda, cestování, turistika, koně, pes ...

Motto: Kde je vůle, tam je i cesta čili Když se chce, tak všechno jde!